

[Boligministeren.]

52 års alderen, og det er den sidste aldersgrænse, som for tiden bruges af forsvaret.

Når grænsen netop for disse officerer er så lav, har det militære grunde. Majorer og orlogskaptajner er normalt chefer for værnenes underafdelinger og tilsvarende enheder under fredstidsuddannelse og skal derfor leve op til samme fysiske krav, som stilles til det helt unge mandskab. Disse krav kan man ikke forvente tilfredsstillt ret meget længere end til en alder på op omkring de 55 år. Ved denne alder omplacerer man derfor de nævnte officerer til tjeneste uden for geledet, men der er på grund af sammensætningen af officerskorpset kun begrænset mulighed for dette.

Det er altså disse militære hensyn, som hidtil har gjort det nødvendigt at tilside-sætte de økonomiske hensyn, som hr. Otto Mørch efter min mening med fuld ret omtaler og peger på. Men jeg kan for så vidt besvare hr. Otto Mørchs spørgsmål imødekommende, som jeg kan give den oplysning, at et udvalg under forsvarsministeriet arbejder med værnenes personelforhold. Det ser ud til, at udvalgsarbejdet vil kunne resultere i en strukturændring af forsvarets befalingsmandskorps. Herved kan man nå frem til et ændret forhold mellem antallet af officerer med en højere uddannelse og befalingsmænd med en mere praktisk betonet uddannelse, og en sådan ændring vil nok gøre det muligt at hæve aldersgrænsen for majorer og orlogskaptajner noget.

Otto Mørch: Ja, det blev så konstateret, at det er boligministeren, der fremover har det ressortområde at klare statens personalepolitik, og det er da altid noget. Nu er der altså klarhed på dette område. Derimod er der ikke nogen klarhed på det område, jeg netop ønskede at få klarhed på, nemlig den tidlige pensionering af de militære tjenestemænd. Men jeg mærkede en vis god vilje til at kigge alvorligt på problemerne, og derfor vil jeg kraftigt henstille til den minister, der nu kommer til at beskæftige sig

med disse ting fremover, at han fremmer det omtalte udvalgsarbejde mest muligt. Det tror jeg der er mange der gerne vil have.

Boligministeren (Hastrup): Må jeg gøre den bemærkning til hr. Otto Mørch, at lønnings- og pensionsområdet kommer ikke til at sortere under boligministeren, men foreløbig besvarer jeg dette spørgsmål på økonomiministerens vegne.

Med hensyn til sagens realitet kan jeg sige, at dette udvalg sorterer jo under forsvarsministeriet, og jeg er helt overbevist om, at forsvarsministeren vil fremme udvalgsarbejdet mest muligt. Jeg kan også gøre den tilføjelse, at jeg mener, at der er vægtige grunde til at fremme dette udvalgsarbejde, også dem, hr. Otto Mørch pegede på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bøgholm* til justitsministeren:

„Kan ministeren oplyse, efter hvilke retningslinjer spørgsmålet om opholds- og arbejdstilladelse for amerikanske desertører finder sin afgørelse?“

Bøgholm: Spørgsmålet om de amerikanske desertører og deres retsstilling har stærkt optaget dele af dansk offentlighed. Mens spørgsmålet om udlevering eller opholdstilladelse vel bør ses som et rent retligt spørgsmål, der finder sin afgørelse inden for det foreliggende traktatlige system, stiller det sig ikke helt på samme måde med den agitation, der føres med det formål at få amerikanske soldater, der muligvis vil blive sendt til Vietnam, til at desertere. Der er her tale om en direkte opfordring til en allieret nations tropper til at sabotere den amerikanske krigsførelse i Vietnam.

Jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat fra dagspressen. Det hedder i *Ekstra Bladet* for den 15. i denne måned:

„Det er lykkedes den danske komité, som vil hjælpe amerikanske desertører, at få justitsminister Knud Thestrups ord